

Ylösnousemuksen varmuus

”Mutta Jumala on auttanut minua tähän päivään asti, ja siksi seison tässä ja todistan sekä pienille että suurille. En sano mitään muuta kuin mitä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tapahtuvan – että Messias kärsisi ja, ensimmäisenä kuolleista noussut, toisi valon sanoman omalle kansalleen ja pakanoilta.”
Apostolien teot 26:22,23

Ylösnousemuksen varmuus on yksi Raamatun keskeisistä teemoista, ja niin sen pitääkin olla, muuten Jumalan lupaukset olisivat tehottomia. Kuitenkin on ensin ymmärrettävä täysin kuoleman luonne, jos haluaa ymmärtää, miksi kuolleiden on noustava ylös. Raamattu kertoo meille, että kuolema on unohduksen tila – olemattomuus. (Saarnaaja 9:5,6,10). Kun täydellinen ihminen Adam synti, hän sai synnin rangaistuksen, joka oli kuolema (1. Mooseksen kirja 2:17; Roomalaiskirje 5:12; 6:23). Jumala kuvaili kuoleman tilaa näin: ”Hikellä sinun kasvojesi on sinun syötävä leipäsi, kunnes sinä

palaat maahan, josta sinä olet otettu, sillä sinä olet tomua ja tomuksi sinä palaat.” (1. Mooseksen kirja 3:19). Kuolemanjälkeisestä elämästä tai kuolemalle alistumattomasta ”sielusta” ei mainittu mitään.

Aatami oli tuomittu katoamaan ikuisesti, ellei Jumalan rakkaus ja armo olisi ilmennyt Jeesuksen elämässä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa. Jeesuksen ylösnousemus oli takuu siitä, että Jumalan suunnitelma kaikkien ylösnousemuksesta tulisi totta. Apostoli Paavali sanoi Mars-kukkulalla pitämässään saarnassa, että Jumala ”on määrännyt päivän, jona hän tuomitsee maailman vanhurskaudella sen miehen kautta, jonka hän on määrännyt, ja hän on antanut siitä vakuuden kaikille ihmisille herättämällä hänet kuolleista”. Apostolien teot 17:31

Jeesuksen ylösnousemus oli välttämätön

Jumalan suunnitelmassa oli elintärkeää, että Jeesus kuoli Aadamin puolesta lunnasena, mutta yhtä tärkeää oli, että hän nousi kuolleista. Kuollut Kristus tai Messias ei olisi voinut täyttää Jumalan sanan ihmeellisiä lupauksia, kuten ne, jotka sisältyvät Jesajan kirjan 9:6–7: ”Sillä meille on syntynyt lapsi, meille on annettu poika, ja hallitus on hänen

hartioillaan (), ja hänen nimensä on Ihmeellinen, Neuvonantaja, Voimallinen Jumala, Ikuinen Isä, Rauhanruhtinas. Hänen hallituksensa ja rauhansa kasvuun ei tule loppua.” Opetuslapset odottivat tämän lupauksen täyttyvän Herramme maallisen palvelutyön aikana, ja siksi he olivat niin lannistuneita ja masentuneita, kun Jeesus kuoli ristillä. He eivät ymmärtäneet, että tämä oli osa taivaallisen Isän suunnitelmaa.

Viikon ensimmäisenä päivänä, kolmantena päivänä Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen, hän ilmestyi kahdelle masentuneelle opetuslapselleen, jotka olivat matkalla Emmaukseen. (Luukas 24:1,21). He luulivat häntä vieraaksi. Keskustellessaan Jeesus nuhteli heitä lempeästi siitä, etteivät he ymmärtäneet tätä tärkeää osaa Herran suunnitelmasta, sanoen: ”Oi te tyhmät ja hitaat sydämestänne uskomaan kaikkea, mitä profeetat ovat puhuneet! Eikö Kristuksen pitänyt kärsiä nämä asiat ja astua kirkkauteensa? Ja hän selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen kaikista kirjoituksista, jotka koskivat häntä.” (Luukas 24:25-27). Seuraavien neljäkymmenen päivän aikana opetuslapset alkoivat hyväksyä ja uskoa sen tosiasian, että Jeesus oli noussut kuolleista, mutta vasta

helluntaina, kun Pyhä Henki tuli heidän ylleen (), he ymmärsivät täysin ylösnousemuksen merkityksen Jumalan sovitussuunnitelmassa. Tämä kävi ilmi Pietarin saarnasta, joka on kirjattu Apostolien tekojen 2:14-36.

Sanaa ”ylösnousemus” ei esiinny Vanhan testamentin teksteissä, mutta oppi opetetaan monissa Raamatun selväkielisissä lauseissa. Jobin kirjassa 14:13-15 lukee: ”Oi, jospa sinä kätkisit minut haudaan, salaisit minut, kunnes vihasi on ohi, määrääisit minulle määrääjän ja muistaisit minut! ... Sinä kutsut, ja minä vastaan sinulle; sinä haluat nähdä kättesi työn.” Profeetta Jesaja kirjoitti: ”Sinun kuolleeesi elävät, yhdessä minun ruumiini kanssa he nousevat. Herätkää ja laulakaa, te, jotka asutte tomussa, sillä teidän kasteenne on kuin yrttien kaste, ja maa heittää ulos kuolleet.” (Jesaja 26:19). Profeetta Hoosea kirjoitti: ”Minä antaan heidät haudan vallasta, minä pelastan heidät kuolemalta. Kuolema, minä olen sinun vitsauksesi, hauta, minä olen sinun tuhosi.” Hoosea 13:14

Lupaus Abrahamille

Ylösnousemuksen ehdoton varmuus kuvastui meille tapahtumassa, joka vaati ylösnousemusta, jotta

jumalallinen lupaus olisi merkityksellinen. Puhumme Jumalan lupauksesta Abrahamille, joka on kirjattu 1. Mooseksen kirjan 22:15-18. Muistamme, että Jumala oli luvannut Abrahamille pojan, joka syntyisi Saarasta (1. Mooseksen kirja 17:19). Abraham oli odottanut monta vuotta tämän lupauksen täyttymistä, sillä juuri tämän siemenen kautta kaikki muut Jumalan hänelle antamat lupaukset tulisivat toteutumaan. Silti kertomus kertoo, että kun lisäk oli nuori mies, Jumala pyysi Abrahamia uhraamaan poikansa polttouhrina (1. Mooseksen kirja 22:1,2). Abrahamin usko Jumalan lupauksiin oli niin vahva, että hän uskoi Jumalan herättävän lisakin kuolleista, jos se olisi tarpeen lupauksien täyttämiseksi.

Tämä luottamus tuli esiin Abrahamin sanoissa niille, jotka jäivät vuoren juurelle, kun hän käski nuorille miehille: "Pysykää täällä aasin kanssa, minä ja poika menemme tuonne palvomaan ja tulemme sitten takaisin teidän luoksenne" (jaa 5). Apostoli Paavali vahvistaa tämän ajatuksen Heprealaiskirjeen 11:17-19:ssä: "Uskon kautta Abraham uhrasi lisakin, kun hänet koeteltiin, ja hän, joka oli saanut lupaukset, uhrasi ainoan poikansa, josta oli sanottu: 'lisakissa sinun jälkeläisesi kutsutaan'. Hän uskoi, että Jumala kykeni herättämään hänet kuolleista, mistä hän myös

sai hänet takaisin vertauskuvana ().” Huomaamme, että tässä kuvassa Jumala oli edustettuna Abrahamissa ja Jeesus lisakissa. Kaikki Jumalan lupaukset maailmalle keskittyivät Jeesukseen. Jeesuksen oli välttämätöntä elää, jotta hän voisi toteuttaa nämä lupaukset, herättämällä hänet kuolleista.

Saddukeukset eivät uskoneet ylösnousemukseen. He yrittivät saada Jeesuksen ansaan keksimällä järjettömän tilanteen, jossa yksi nainen oli seitsemän kuolleen miehen vaimo. Kysymys Herrallemme oli, kenen vaimo hän olisi valtakunnassa? Jeesus vastasi: ”Te erehdytte, koska ette tunne kirjoituksia eikä Jumalan voimaa. Ylösnousemuksessa he eivät nai eivätkä mene naimisiin, vaan ovat kuin enkelit taivaassa.” (Matteus 22:23-30). Jeesus vain osoitti, että valtakunnassa ei olisi avioliittoa, ja siksi saddukeusten keksimällä tilanteella ei ollut merkitystä. Jeesus näki kuitenkin tilaisuuden osoittaa saddukeusten opin virheen sanoessaan: ”Mutta kuolleiden ylösnousemuksesta, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on teille sanonut: Minä olen Abrahamin Jumala, lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala? Jumala ei ole kuolleiden Jumala, vaan elävien.” jakeet 31,32; 2. Mooseksen kirja 3:6

Saddukeukset tiesivät, että patriarkat olivat olleet kuolleita jo vuosisatoja, ja he myös tajusivat, että Jeesus tiesi tämän. Heidän oli pakko myöntää, että jos Jumala oli totta ja luotettava, Abraham, lisä ja Jaakob olisi herätettävä henkiin, jos he halusivat jälleen nauttia tästä luvattuun suhteesta Jumalaan.

Mooseksen kaltainen profeetta

Mooseksen kirjan 18:18,19 Mooses toisti Jumalan hänelle antamat sanat valtakunnasta, joka toimisi uuden välittäjän ja uuden liiton järjestelyn alaisena. ”Minä herätän heille profeetan heidän veljiensä keskuudesta, sinun kaltaisesi, ja panen sanani hänen suuhunsa; ja hän puhuu heille kaiken, mitä minä hänelle käsken. Ja tapahtuu, että jokainen, joka ei kuuntele minun sanojani, jotka hän puhuu minun nimessäni, minä vaadin sitä häneltä.”

Apostoli Pietari soveltaa Apostolien tekojen 3:21-26:ssa tätä Mooseksen profetiaa valtakuntaan, kutsuen sitä ”kaiken palauttamisen ajaksi” ja toteamalla, että Jumala on puhunut tästä ihmeellisestä ajasta kaikkien pyhien profeettojensa suulla maailman alusta asti. Sitten hän muistutti kuulijoitaan Mooseksen alkuperäisestä profetiasta (

). Pietarin tämä ihmeellinen saarna pidettiin temppelin yhdellä portikolla. Kuulijoiden joukossa olivat temppelin kapteeni ja saddukeukset. Kun Pietari päätti saarnansa sanoihin: ”Teille ensin Jumala on herättänyt Poikansa Jeesuksen ja lähettänyt hänet siunaamaan teitä, kääntämään jokaisen teistä pois pahoista teoistanne”, temppelin päällikkö ja saddukeukset suuttuivat. He suuttuivat, koska Pietari väitti, että Jeesus oli herätetty kuolleista ja että hänen kauttaan kaikki haudoissa olevat herätettäisiin kuolleista, jotta he voisivat hyötyä ”kaiken palauttamisen ajasta”. Kertomus jatkuu: ”Ja kun he puhuivat kansalle, tulivat papit, temppelin päällikkö ja saddukeukset heidän kimppuunsa, koska he olivat tyytymättömiä siihen, että he opettivat kansaa ja saarnasivat Jeesuksen kautta kuolleiden ylösnousemusta.” Apostolien teot 4:1,2

Lain liiton profeetalliset piirteet

Raamatussa kerrotaan, että monet Israelin kansalle annetun lain liiton piirteet ennakoivat tulevia tapahtumia. (1. Kor. 10:11; Hebr. 10:1). Tämä pätee erityisesti Mooseksen kirjan 23. lukuun, joka oli osa lakia. Tässä luvussa Herra antoi Moosekselle tiset ohjeet juhlasta, joita kansan tuli noudattaa.

Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä heidän tuli teurastaa pääsiäislammas, ja viidentenätoista päivänä heidän tuli viettää seitsemän päivää kestävää happamattoman leivän juhlaa (2. Moos. 12:6; 3. Moos. 23:5,6). Israelilaiset lähtivät Egyptistä ”ensimmäisen kuun viidentenätoista päivänä, pääsiäisen jälkeisenä päivänä” (4. Moos. 33:3). Kun he olivat tulleet maahansa ja saaneet viljasadon, Herra käski Moosesta antamaan heille lisäohjeet. Luemme: ”Kun tulette maahan, jonka minä annan teille, ja saatte viljasadon, teidän tulee viettää vuosittain sama juhla” (4. Mooseksen kirja 33:3). Kun he olivat tulleet maahansa ja saaneet viljasadon, Herra käski Moosesta suorittamaan ylimääräisen rituaalin. Luemme: ”Kun tulette maahan, jonka minä annan teille, ja korjaatte sen sadon, tuokaa pappille ensimmäisten hedelmien nippu. Ja hän heiluttaa seppeleen Herran edessä, jotta se hyväksyttäisiin teidän puolestanne: sapattia seuraavana päivänä pappi heiluttaa sitä.” (3. Mooseksen kirja 23:10,11). Tässä mainittu ”sapattina” oli pyhä kokous, joka merkitsi happamattoman leivän juhlan ensimmäistä päivää.

Osana rituaalia pappi meni pellolle, valitsi kypsän viljan, keräsi sen nippuun ja sitoi sen kimpuksi. Hän

palasi ja heilutti kimpua alttarilla Herran edessä sadon ensimmäisten hedelmien uhrina. Tämä teko merkitsi viljasadon alkua, joka kesti viisikymmentä päivää. Jakeet 15,16

Tämä juhlan piirre oli Jeesuksen tapauksessa ihmeellisen profeetallinen. Jeesuksen velvollisuutena oli noudattaa lain yksityiskohtia täydellisesti. Nisanin neljästoista päivä alkoi auringonlaskun aikaan, ja joskus keskiyön jälkeen Jeesus pidätettiin Getsemanen puutarhassa ja vietiin Kaifaan ja sitten roomalaisten luo (Matteus 26:47-75; 27:1-26). Markuksen kertomuksessa sanotaan, että hänet ristiinnaulittiin kolmantena tuntina, noin klo 9.00, vielä Nisanin 14. päivänä. Jeesus oli ristillä yhdeksänteen tuntiin asti, joka oli noin klo 15.00, ja hän kuoli. (Markus 15:25-37). Jeesus kuoli siis samana päivänä, juutalaisen laskelman mukaan nisania 14, jolloin Israelin pääsiäislammas teurastettiin. Paavali vahvistaa tämän yhteyden sanoen: "Kristus, meidän pääsiäislammas, on uhrattu meidän puolestamme." 1. Korinttilaisille 5:7

Jeesuksen ruumis laskettiin hautaan ennen auringonlaskua Nisanin 14. päivänä. (Luukas 23:53-55). Ruumis makasi haudassa koko seuraavan päivän, auringonlaskusta auringonlaskuun, joka oli

sapatti eli Nisanin 15. päivä. (jaa 56). Sitten varhain aamulla – viikon ensimmäisenä päivänä eli Nisanin kuudentenatoista päivänä – naiset tulivat hautaan j i huomasi, että Jeesus oli noussut kuolleista. (Luukas 24:1-6; Markus 16:1-6). Näin Jeesuksesta tuli hengellisen sadon ”ensimmäinen hedelmä” ja ”kuolleiden ensimmäiset hedelmät” – toisin sanoen ylösnousemuksen ensimmäiset hedelmät. (1. Kor. 15:20). Voimme ajatella, että juutalainen pappi suoritti rituaalin heiluttaen viljakimppua Herran edessä aikaisin aamulla nisanuun kuudentenatoista päivänä, samaan aikaan kun Jeesus täytti lain nousemalla kuolleista.

Paavalin yksityiskohtainen todistus

Apostoli Paavalin aikana, kuten nykyäänkin, kuolleiden ylösnousemukseen suhtauduttiin skeptisesti. Paavali kirjoitti 1. Korinttolaiskirjeen viidennentoista luvun osoittaakseen, että luvattu ylösnousemus oli olennainen ja erottamaton osa Jumalan pelastussuunnitelmaa. Luvun alkupuolella Paavali muistuttaa Korintin seurakuntaa siitä, että hänen heille julistamansa sanoma oli evankeliumi [kreikaksi: hyvä sanoma] ja että sen tärkein osa oli Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus. ”Sillä minä

olen teille ensiksi välittänyt sen, minkä myös olen vastaanottanut, että Kristus kuoli meidän syntiemme tähden, kuten kirjoitukset sanovat, ja että hänet haudattiin ja että hän kolmantena päivänä nousi kuolleista, kuten kirjoitukset sanovat.” 1. Korinttolaiskirje 15:3,4

Apostoli esittää sitten Jeesuksen ylösnousemuksen tosiasiana, koska apostolit ja sitten yli viisisataa veljeä näkivät hänet, joista suurin osa oli vielä elossa Paavalin kirjoittaessa. Viimeiseksi Paavali itse näki ylösnousseen Herran tiellä Damaskoon (jakeet 5–8). Jakeissa 12–19 Paavali osoittaa, että koko ylösnousemuksen oppi perustuu Jeesuksen ylösnousemukseen, ja koska hän nousi kuolleista, myös kaikki haudoissa olevat nousevat kuolleista. Jos Jeesus ei olisi noussut kuolleista, kaikki – jopa hänen opetuslapsensa ja seuraajansa – olisivat yhä synneissään. Vaikka Jeesus kuoli ottaakseen Aadamin paikan kuolemassa, hänen oli välttämätöntä elää uudelleen, jotta hän voisi ilmestyä Jumalan eteen esittämään lunnas-arvon tai ansion jumalallisen oikeuden käsiin.

Apostoli päättää tämän osan argumentaatiostaan sanomalla: ”Mutta nyt Kristus on noussut kuolleista ja tullut ensimmäiseksi niistä, jotka ovat nukkuneet.

Sillä kuten kuolema tuli ihmisen [Aadamin] kautta, niin myös kuolleiden ylösnousemus tuli ihmisen [Jeesuksen] kautta. Sillä kuten kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa”, toisin sanoen kaikki saavat tilaisuuden saada iankaikkisen elämän kuuliaisuuden kautta. (jakeet 20–22). Ylösnousemus tapahtuu ennalta määrätyn suunnitelman mukaisesti, Paavali jatkaa: ”Jokainen omassa järjestyksessään, ensin Kristuksen esikoinen, sitten ne, jotka ovat Kristuksen omia hänen läsnäolossaan.” (jake 23) Kristus tarkoittaa voideltua, ja apostoli sanoo, että Jeesuksen voidellut jalanjälkiä seuraavat nousevat ylös ensimmäisinä. Tämä on loogista ja järkevää, koska heidät liitetään Jeesukseen valtakunnassa kuninkaina ja papeina. (Matteus 19:28,29; Ilmestyskirja 20:6). Sitten valtakunnan alamaiset, kaikki haudoissaan olevat, nousevat haudoistaan, jotta heillä olisi mahdollisuus elämään. Johannes 5:28,29

Lihalliset ruumiit ja hengelliset ruumiit

Sitten Paavali sanoo: ”Mutta joku sanoo: ’Kuinka kuolleet herätetään, ja millä ruumiilla he tulevat? ... Se, mitä kylvät, et kylvää sitä ruumista, joka tulee,

vaan paljaan jyvän, ehkä vehnän tai jonkin muun jyvän. Mutta Jumala antaa sille ruumiin, kuten hän haluaa, ja jokaiselle siemenelle oman ruumiinsa. Kaikki liha ei ole samaa lihaa, vaan on erilaista lihaa ihmisillä, erilaista lihaa eläimillä, erilaista lihaa kaloilla ja erilaista lihaa linnuilla. On myös taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita, mutta taivaallisten kunnia on erilaista kuin maallisten. Auringon kunnia on erilaista kuin kuun kunnia ja tähtien kunnia, sillä tähti eroaa tähdestä kunniassaan. Niin on myös kuolleiden ylösnousemus. Se kylvetään katoavassa, se nousee katoamattomana; se kylvetään kunniattomana, se nousee kunniallisena; se kylvetään heikkona, se nousee voimallisena; se kylvetään luonnollisena ruumiina, se nousee hengellisenä ruumiina. On luonnollinen ruumis, ja on hengellinen ruumis.” 1. Korinttolaiskirje 15:35-44

Apostoli Paavalin tässä lausunnossa käytetään useita esimerkkejä, jotka kaikki viittaavat siihen, että ylösnousemuksessa on useampi kuin yksi ruumiinlaji, nimittäin lihalliset ruumiit ja henkiset ruumiit. Se, minkälaisen ruumiin kukin yksilö saa, riippuu siitä, mitä kuolemassa kylvetään. Apostolin jakeessa 38 mainitsema ”se” on persoonallisuus tai luonne, jonka yksilö kehittää tässä elämässä. Suurin osa ihmiskunnasta tulee saamaan luonteen, joka

sopii parhaiten elämään täällä maan päällä. Siksi he saavat lihallisen ruumiin. Valtakunnassa maa tulee olemaan loistava paikka elää, ja ne, jotka saavuttavat ikuisen elämän täällä maan päällä, ylistävät Jumalaa ikuisesti hänen suosiotaan ja siunauksiaan.

Nykyisin, helluntain jälkeen, jotkut ovat kuitenkin oppineet tuntemaan korkeamman elämän, joka on mahdollistunut Jeesuksen veren kautta. Vastauksena kutsuun seurata hänen jalanjälkiään heitä kehoitetaan muuttamaan mielensä ja kiintymyksensä maallisista asioista ja suuntaamaan ne hengellisiin asioihin. (Roomalaisille 12:1,2; Kolossalaisille 3:1-3). Nämä muuttavat mielensä kristillisen vaelluksensa aikana tutkimalla Jumalan sanaa. Soveltaessaan sen periaatteita elämässään siihen pisteeseen asti, että he kehittävät hengellisen mielen, joka on luonne, jonka he kylvävät kuolemassa, he saavat hengellisen ruumiin ylösnousemuksessa.

Apostoli päättää ylösnousemusta koskevan selityksensä toteamalla, että ne, jotka ylösnousevat hengelliseen luontoon, saavat kuolemattomuuden. ”Sillä tämän katoavan on pukeuduttava

katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen on pukeuduttava kuolemattomuuteen. Kun tämä katoava on pukeutunut katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen on pukeutunut kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitettu sana: 'Kuolema on nieltä voittoon'." (1. Korinttilaisille 15:53,54). Tekstin ajatus on, että kun nykyisen aikakauden työ on saatu päätökseen ja kaikki, jotka tulevat olemaan jumalallista luonnetta, ovat ylösnousseet, silloin, Jesajan 25:6-10 profetia, josta Paavali lainasi osan, toteutuu. Tämä on profetia valtakunnasta ja siunauksista, jotka virtaavat ihmiskunnalle, kun he palaavat maasta ylösnousemuksessa.

"Hän [Jumala] nielaisee kuoleman voitossa, ja Herra Jumala pyyhkii kyynelien pois kaikilta kasvoilta ja poistaa kansansa nuhteet koko maasta, sillä Herra on sen sanonut. Ja sinä päivänä sanotaan: Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota olemme odottaneet, ja hän pelastaa meidät. Tämä on Herra, jota olemme odottaneet, me iloitsemme ja riemuitsemme hänen pelastuksestaan." (Jesaja 25:8,9). Iloitkaamme siis profeettojen, Jeesuksen ja uskollisten apostolien puhumasta ylösnousemuksen varmuudesta. Ylistys Jumalalle tästä ymmärryksestä!

Kansainväliset raamatuntutkimukset

Oppitunti 5. lokakuuta

Jumalan profeetta uhattuna

***Avainjae: ”Nyt siis parannakaa tapojanne ja tekojanne ja kuulkaa Herran, teidän Jumalanne, ääntä, niin Herra katuu sitä pahaa, jonka hän on julistanut teille.”
Jeremia 26:13***

***Valitut raamatunjakeet:
Jeremia 1:6-10; 26:8-15***

Ilmaisu ”puhua totta vallanpitäjille” nousi esiin 1900-luvun puolivälin kansalaisoikeus- ja sodanvastaisissa liikkeissä. Sen taustalla oleva ajatus, joka rohkaisee yksilöitä puhumaan auktoriteetteja vastaan, vaikka se saattaisi olla vaikeaa tai riskialtista, on kuitenkin ollut olemassa jo tuhansia vuosia. Ajatus löytyy jopa Raamatusta, ehkä voimakkaimmin Jeesuksen vastauksesta Pontius Pilatukselle, jolla oli valta tuomita hänet kuolemaan. Pilatuksen kysyessä Jeesukselta: ”Oletko sinä juutalaisten kuningas?”, Jeesus vastasi:

"Minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta. Jos minun valtakuntani olisi tästä maailmasta, palvelijani taistelisivat, jotta minua ei luovutettaisi juutalaisille. Mutta nyt minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta. Pilatus sanoi hänelle: "Oletko siis kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinä sanot, että olen kuningas. Tätä varten minä olen syntynyt ja tätä varten olen tullut maailmaan, että todistaisin totuudesta." Joh. 18:33, 36, 37

Tämänpäiväinen oppitunti esittelee toisen esimerkin "totuuden puhumisesta vallanpitäjille", joka löytyy profeetta Jeremian elämästä. Nuorena profeetaksi kutsuttu Jeremia sai Jehovalta vakuutuksen, että hän todellakin profetoisi Juudan kansalle huolimatta siitä, että häntä kutsuttiin nuorukaiseksi. Herra sanoi: "Älä sano: 'Minä olen lapsi', sillä minne tahansa minä sinut lähetän, sinne sinä menet, ja mitä tahansa minä sinulle käsken, sen sinä puhut. ... Katso, minä olen pannut sanani suuhusi: katso, minä olen tänä päivänä asettanut sinut kansojen ja valtakuntien päälle, repimään ja murtamaan, tuhoamaan ja kumoamaan, rakentamaan ja istuttamaan." Jeremia 1:7,9,10

Koko Raamatussa löydämme mallin, jossa Israel hylkää ja joissakin tapauksissa tappaa Jehovan

lähettämät profeetat. Viestit, jotka kehottivat katumukseen, varoittivat jumalallisesta tuomiosta, paljastivat tekopyhyys in ja väärän vanhurskauden sekä ristiriidat yleisten uskomusten ja toimien kanssa, olivat riittävä provokaatio, jotta kansa uhkasi Jehovan valitsemia sanansaattajia.

Kun Jeremia profetoi Jerusalemin kaupunkia ja Israelin temppeliä vastaan, ”silloin papit ja profeetat puhuivat ruhtinaille ja koko kansalle sanoen: ’Tämä mies on kuoleman arvoinen, sillä hän on profetoinut tätä kaupunkia vastaan, kuten olette kuulleet omin korvinne. ’ Jeremia vastasi: ’Tehkää minulle, mikä teidän mielestänne on sopivaa. Mutta tiedätte varmasti, että jos surmaatte minut, saatte varmasti viattoman veren päällenne ja tämän kaupungin päälle. ... Kuitenkin Ahikam, Safanin poika, tuki Jeremiaa, joten häntä ei luovutettu kansalle surmattavaksi.” Jeremia 26:11,14,15,24

Olkoon Jeremian esimerkki ”totuuden puhumisesta vallanpitäjille” rohkaisuna meille kaikille, jotta voimme luottavaisesti julistaa evankeliumia, vaikka se ei näyttäisikään olevan suosittua. Jeesus on antanut meille henkilökohtaisesti tämän viestin: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun

opetuslapsikseni, kastamalla heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettam eitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen teille käskenyt. Ja tiedättehän, että minä olen teidän kanssanne kaikki päivät, maailman loppuun asti.”
Matteus 28:19,20